

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор з науково-педагогічної роботи
Запорізького національного університету

Ю.О. Каганов
«___» _____

ВИСНОВОК
Запорізького національного університету
щодо докторської дисертації
Анохіна Андрія Миколайовича на тему:
«Дорожньо-транспортна пригода
як об'єкт адміністративно-правового регулювання»

ВИТЯГ
з протоколу № ____
розширеного засідання кафедри конституційного та адміністративного права
Запорізького національного університету
(тема затверджена на засіданні
Науково-технічної ради ЗНУ протокол № 6 від 21.01.2016)

від «___» _____ 2023 р.

м. Запоріжжя

Головуючий: д.ю.н., професор, завідувач кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету В.К. Колпаков.

Секретар: к.ю.н., доцент, доцент кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету Ш.Н. Гаджієва.

Присутні: д.ю.н., професор, професор кафедри конституційного та адміністративного права, декан юридичного факультету Запорізького національного університету Т.О. Коломоєць, д.ю.н., професор, проректор з наукової роботи Університету митної справи та фінансів Д.В. Приймаченко, д.ю.н., професор, професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету Є.В. Курінний, д.ю.н., доцент, професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету А.А. Шарая, к.ю.н., доцент кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету І.В. Пелех, д.ю.н., професор, професор кафедри історії і теорії держави та права Запорізького національного університету Н.В. Галіцина, д.ю.н., професор, професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету С.М. Кушнір, к.ю.н., доцент кафедри цивільного права Запорізького національного університету К.О. Алімов, к.ю.н., доцент, доцент кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету Л.В. Кузенко, д.ю.н., доцент, завідувач кафедри кримінального права та правоохоронної діяльності Запорізького національного університету Ю.В. Пирожкова, д.ю.н., професор, професор кафедри цивільного, господарського та екологічного права Національного технічного університету «Дніпровська

політехніка» Ю.О. Легеза, д.ю.н, доцент, професор кафедри цивільного права Запорізького національного університету І.В. Болокан, здобувач – А.М. Анохін.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення дисертації Анохіна Андрія Миколайовича на тему «Дорожньо-транспортна пригода як об'єкт адміністративно-правового регулювання», виконаної на кафедрі конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету представленої на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право».

СЛУХАЛИ: Доповідь здобувача про результати виконаного наукового дослідження. У своїй доповіді **Анохін А.М.** ознайомив усіх присутніх із структурою дисертації, обґрунтував актуальність обраної теми дослідження, сформулював мету і завдання дослідження, охарактеризував основні положення виконаної роботи, які відображають наукову новизну дослідження і виносяться на захист, висвітлив теоретичне та практичне значення одержаних результатів. Доповідачем докладно охарактеризовані ті зміни та доповнення, що були внесені до дисертації після попереднього обговорення окремих її розділів на засіданнях кафедри. На закінчення виступу **Анохін А.М.** відповів на запитання присутніх щодо змісту роботи.

ВИСТУПИЛИ: **Колпаков В.К., д.ю.н., професор:** Уточніть свою позицію щодо визначення поняття ДТП як об'єкту адміністративно-правового регулювання.

Анохін А.М., здобувач: Дякую за запитання. За результатами проведеного дисертаційного дослідження нами було сформульоване авторське визначення ДТП як об'єкту адміністративно-правового регулювання, під якою варто розуміти подію (негативне соціальне явище, що вирізняється підвищеним рівнем суспільної шкідливості), яка сталася під час руху хоча б одного транспортного засобу та є наслідком порушення правил дорожнього руху або порушення правил, норм і стандартів у процесі утримання автомобільних доріг і вулиць, невжиття заходів щодо своєчасної заборони чи обмеження руху або позначення на автомобільних дорогах і вулицях місць провадження робіт, а також унаслідок якої було завдано матеріальних збитків (пошкоджено транспортні засоби, вантаж, дорожню інфраструктуру чи інше майно) та/або потерпілі отримали легкі тілесні ушкодження.

У вказаному визначенні акцентовано увагу на тому, що ДТП вирізняється підвищеним рівнем суспільної шкідливості, а також вказується, що наслідком ДТП можуть бути не тільки пошкодження транспортних засобів, вантажу, дорожньої інфраструктури чи іншого майна, але й отримання потерпілими легких тілесних ушкоджень, що вимагає внесення відповідних змін до ст. 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення (зазначення відповідної кваліфікуючої ознаки у проєктованій ч. 2 ст. 124 КУпАП).

Курінний Є.В., д.ю.н., професор: Яка роль служб безпеки дорожнього руху органів публічної адміністрації у профілактиці ДТП та запобігання їм?

Анохін А.М., здобувач: Дякую за запитання. У відповідності до Положення про службу безпеки дорожнього руху міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, підприємств, їх об'єднань, установ і організацій,

затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.04.1994 № 227, робота щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, запобігання дорожньо-транспортним пригодам у міністерствах, інших центральних органах державної виконавчої влади, на підприємствах, в їх об'єднаннях, установах і організаціях, що мають транспортні засоби, ведеться залежно від чисельності працівників, зайнятих експлуатацією цих засобів, відповідним структурним підрозділом – службою безпеки дорожнього руху або окремими фахівцями з цих питань.

Служба безпеки дорожнього руху прирівнюється до основних виробничо-технічних служб і в своїй діяльності взаємодіє з відповідними підрозділами Національної поліції та іншими органами, діяльність яких пов'язана з безпекою дорожнього руху.

Основними завданнями служби безпеки дорожнього руху органів публічної адміністрації, підприємств, їх об'єднань, установ і організацій є: проведення заходів, спрямованих на забезпечення безпеки дорожнього руху (не чітко сформульоване завдання призводить до стану невизначеності в процесі його виконання); здійснення контролю за додержанням працівниками вимог актів законодавства та інших нормативних документів з безпеки дорожнього руху (під питанням залишається механізм здійснення такого контролю); аналіз стану аварійності та фактів порушення вимог з безпеки дорожнього руху, розроблення разом з відповідними структурними підрозділами заходів щодо запобігання їм і контроль за проведенням цих заходів (ведення обліку ДТП та осіб, які причетні до них, дозволяє узагальнити та виокремити основні причини порушення правил дорожнього руху, що призвели до пошкодження транспортних засобів, вантажу або дорожньої інфраструктури, та розробити дієві заходи щодо профілактики ДТП та запобігання їм); облік і подання в установленому порядку органам державної виконавчої влади і організаціям звітної інформації про дорожньо-транспортні пригоди та їх наслідки (узагальнення такої інформації в масштабах країни формує статистичну картину кількості, видів та причин ДТП та є основою для розробки рекомендацій щодо покращення ситуації у даній сфері суспільних відносин).

Кушнір С.М., д.ю.н., професор: Як Ви оцінюєте існуючий стан безпеки дорожнього руху в Україні?

Анохін А.М., здобувач: Дякую за запитання. На сучасному етапі рівень забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні оцінено як недостатній. Офіційна статистика свідчить про щорічне зростання кількості ДТП. Тільки у 2022-му році загальна кількість ДТП була меншою у порівнянні з попередніми роками, проте це не є заслугою органів публічної адміністрації, які є відповідальними за безпеку дорожнього руху, а є наслідком окупації російською федерацією значних територій Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської та Херсонської областей, які відповідно не могли подати повноцінну картину статистики ДТП. Крім того, у вказаних областях у зв'язку із активними бойовими діями значно обмежений рух звичайних, цивільних транспортних засобів.

Пирожкова Ю.В., д.ю.н., доцент: Чи можна назвати успішною останню реформу адміністративно-деліктного та кримінального законодавства щодо посилення відповідальності за керування транспортним засобом у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння?

Анохін А.М., здобувач: Дякую за запитання. За результатами останньої реформи було посилено адміністративну відповідальність, передбачену ст. 130 КУпАП, а Кримінальний кодекс України було доповнено ст. 286-1 «Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами в стані сп'яніння».

Проте, відповідальність настає лише в тих випадках, коли в результаті вчинення вказаного кримінального правопорушення потерпілому спричинено середньої тяжкості тілесне ушкодження (ч. 1 ст. 286-1 КК України), тяжке тілесне ушкодження (ч. 2 ст. 286-1 КК України) або смерть (ч. 3 ст. 286-1 КК України).

Таким чином, керування транспортними засобами в стані сп'яніння залишається в Україні адміністративним правопорушенням (ст. 130 КУпАП), що негативно впливає на правосвідомість водіїв – вказане правопорушення сприймається як таке, що не становить значної суспільної небезпеки, хоча фактично особа, яка сідає за кермо у стані сп'яніння, повинна розуміти, що швидкість її реакції значно знижена і вона є потенційним вбивцею.

Алімов К.О., к.ю.н.: Чи проводили Ви соціологічні дослідження щодо ставлення громадян (рівня довіри) до органів публічної адміністрації, які забезпечують безпеку дорожнього руху?

Анохін А.М., здобувач: Дякую за запитання. Ставлення до органів публічної адміністрації, які забезпечують безпеку дорожнього руху, відображено у результатах репрезентативних загальнонаціональних соціологічних досліджень провідних соціологічних компаній, зокрема, таких як Центр Разумкова, Центр соціальних та маркетингових досліджень «СОЦИС» тощо.

Тому нами не проводилось окреме соціологічне дослідження, проте для досягнення мети дослідження використовувались дані офіційної статистики, акумульовані Державною службою статистики України, підрозділами Національної поліції, а також дані офіційної судової статистики щодо результатів розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 124 та ст. 140 КУпАП.

Кузенко Л.В, к.ю.н., доцент: Які проблеми в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, профілактики ДТП та запобігання їм Ви вважаєте найбільш актуальними та такими, що потребують першочергового реагування та уваги з боку органів публічної адміністрації?

Анохін А.М., здобувач: Дякую за запитання. До актуальних і проблемних питань забезпечення безпеки дорожнього руху, профілактики ДТП та запобігання їм в Україні віднесено: незначний розмір санкцій, які передбачені чинним адміністративно-деліктним законодавством за порушення правил дорожнього руху, що спричинило пошкодження транспортних засобів, вантажу, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна; прогалини у правовому регулюванні процесу адміністративного розслідування ДТП; необхідність прийняття нової редакції Правил дорожнього руху, у яких будуть враховані сучасні науково-технічні досягнення у сфері забезпечення дорожнього руху, поява нових видів транспортних засобів тощо; необхідність криміналізації адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення; питання правової регламентації використання

технології штучного інтелекту у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, профілактики ДТП та запобігання їм.

Рецензенти:

- 1) д.ю.н, професор, професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету Є.В. Курінний;
- 2) д.ю.н., доцент, професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету А.А. Шарая;
- 3) д.ю.н., доцент, професор кафедри цивільного права Запорізького національного університету І.В. Болокан.

ОБГОВОРЕННЯ:

Завідувач кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету, д.ю.н., професор В.К. Колпаков у своєму виступі зазначив, що робота виконана на високому теоретичному рівні, з використанням достатньої кількості нормативно-правових актів та літературних джерел. Логічною є структура роботи. Позитивним є комплексний характер дослідження розглянутих проблем та корисність підготовлених рекомендацій, які можуть бути використані для удосконалення актів чинного та перспективного законодавства України. Виконана робота характеризується актуальністю та науковою новизною.

Д.ю.н., доцент, професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету А.А. Шарая зазначила, що в цілому дисертація Анохіна А.М. відповідає всім вимогам, які ставляться до дисертацій, і може бути рекомендована спеціалізованій вченій раді до розгляду по спеціальності 12.00.07 – «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право».

Підсумовуючи свій виступ, д.ю.н, професор, професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету Є.В. Курінний зазначив, що дисертаційне дослідження Анохіна А.М. за своїм змістом підготовлене на відповідному теоретичному рівні, являє собою певний внесок у науку адміністративного права, може бути рекомендоване для захисту на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за зазначеною спеціальністю.

Д.ю.н., професор, професор кафедри конституційного та адміністративного права Запорізького національного університету С.М. Кушнір підвів підсумки обговорення, відмітив, що дисертація здобувача, пов'язана з досить актуальною проблемою. Він відзначив, що виконана Анохіним А.М. робота повністю відповідає основним вимогам, які ставляться до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук і може бути рекомендована спеціалізованій вченій раді до розгляду по спеціальності 12.00.07 – «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право».

УХВАЛИЛИ:

Узагальнюючи результати обговорення дисертації та повноти публікації основних результатів дисертації Анохіна А.М. прийняти:

ВИСНОВОК

Щодо дисертації Анохіна Андрія Миколайовича «Дорожньо-транспортна пригода як об'єкт адміністративно-правового регулювання», яка представлена на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право».

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Одним із найбільш небезпечних соціальних явищ у сучасному світі є дорожньо-транспортні пригоди, адже з появою та розвитком автомобільного транспорту невпинно зростала й кількість постраждалих унаслідок порушення правил дорожнього руху. Як наслідок, автомобіль був юридично віднесений до джерела підвищеної небезпеки, а дорожньо-транспортні пригоди (далі – ДТП) стали об'єктом деталізованого адміністративно-правового регулювання: окремі державні програми, стратегії, накази міністерств присвячуються питанням забезпечення безпеки дорожнього руху. Незважаючи на значну увагу публічної адміністрації до питання профілактики ДТП, статистика смертності на українських дорогах вражає, її часто порівнюють зі статистикою тривалих збройних конфліктів. Фактично на дорогах України йде «неоголошена війна».

Так, офіційна статистика свідчить про те, що за 30 років незалежності в ДТП в Україні загинули майже 180 тисяч осіб. ДТП в Україні є першою за поширеністю причиною смерті молоді віком від 15 до 24 років і другою за поширеністю причиною смерті дітей віком від 5 до 14 років.

Вражаючими є також показники ДТП, унаслідок яких завдається лише матеріальна шкода транспортним засобам, дорожній інфраструктурі тощо та/або легкі тілесні ушкодження потерпілим унаслідок ДТП. Зокрема, згідно з даними, які наводяться у Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2024 р., тільки у 2019 р. в Україні зареєстровано 160 675 дорожньо-транспортних пригод, з них 26 052 – із загиблими та/або травмованими особами. У 2020 р. в Україні сталося вже 168 107 ДТП, з них у 26 140 випадках загинула 3 541 особа та 31 974 особи отримали травми.

За порушення правил дорожнього руху, наслідком яких стало ДТП без потерпілих (щонайбільше хтось зазнав легких тілесних ушкоджень), передбачена адміністративна відповідальність. Так, відповідно до ст. 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення порушення учасниками дорожнього руху правил дорожнього руху, що спричинило пошкодження транспортних засобів, вантажу, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна, тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від шести місяців до одного року.

Крім того, порушення правил, норм і стандартів у процесі утримання автомобільних доріг і вулиць, невжиття заходів щодо своєчасної заборони чи обмеження руху або позначення на автомобільних дорогах і вулицях місць провадження робіт, що спричинили створення аварійної обстановки або пошкодження транспортних засобів, вантажів, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна, тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у розмірі сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і накладення штрафу на посадових осіб, громадян – суб'єктів господарської діяльності в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб (ч. 4 ст. 140 Кодексу України про адміністративні правопорушення).

Розміри штрафних санкцій, які передбачені за вчинення зазначених адміністративних правопорушень, створюють у суб'єктів правовідносин враження про незначну суспільну шкідливість таких порушень правил дорожнього руху та правил, норм і стандартів у процесі утримання автомобільних доріг і вулиць. ДТП «без потерпілих» часто сприймається як буденність. Водночас такі порушення правил дорожнього руху фактично межують із кримінально караним злочином, передбаченим у ст. 286 Кримінального кодексу України, і відмінність між ними полягає лише в наслідках протиправного діяння, яких часто вдається уникнути тільки завдяки майстерності інших водіїв або уважності пішоходів.

Таким чином, дорожньо-транспортна пригода як об'єкт адміністративно-правового регулювання повинна сприйматися як негативне соціальне явище, що вирізняється підвищеним рівнем суспільної шкідливості та потребує значного посилення адміністративної відповідальності за порушення правил дорожнього руху, наслідком яких стала дорожньо-транспортна пригода.

Викладене зумовлює актуальність та практичну значимість окремого наукового дослідження ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання, адже наведена статистика свідчить про суттєві прогалини в національному законодавстві та про недосконалість юридичної практики щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, профілактики ДТП та запобігання їм.

Різні аспекти профілактики та розслідування дорожньо-транспортних пригод, а також проблемні питання забезпечення безпеки дорожнього руху досліджували такі відомі науковці, як С. Бутник, В. Введенська, С. Гусаров, М. Долгополова, М. Лазаренко, А. Філіппов та інші.

Загальній характеристиці адміністративно-правових та інших засобів забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні присвятили свою роботу В. Сокурєнко та А. Стрижак. Окремі адміністративно-правові засоби забезпечення безпеки дорожнього руху вивчала О. Салманова.

Зарубіжний досвід забезпечення безпеки дорожнього руху досліджували І. Горбачева, Д. Козар, О. Шумейко та інші відомі фахівці.

Порядок провадження у справах про адміністративні правопорушення був предметом дослідження таких відомих учених-адміністративістів, як В. Бевзенко, М. Віхляєв, О. Губанов, П. Діхтієвський, В. Доненко, О. Дрозд, О. Дубинський, Т. Коломоєць, В. Колпаков, А. Комзюк, О. Кузьменко, Ю. Легеза, П. Лютіков, М. Малетич, Р. Мельник, Д. Приймаченко, С. Стеценко, А. Школик, О. Яра та інші.

Проте проблематика ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання досліджувалася переважно в контексті забезпечення безпеки дорожнього руху загалом або в межах наукових робіт, присвячених окремим питанням профілактики ДТП, запобігання їм та розслідування порушень правил дорожнього руху.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами темами. Дисертацію виконано відповідно до Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016–2020 рр., затверджених постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 3 березня 2016 р., та Планів наукових досліджень Запорізького національного університету на 2015–2019 рр. Проблематика дисертації постає з положень Указу Президента України «Про Цілі сталого

розвитку України на період до 2030 р.» від 30 вересня 2019 р. № 722, постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної програми підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2023 р.» від 21 грудня 2020 р. № 1287, а також Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2024 р.» від 21 жовтня 2020 р. № 1360-р.

Мета та задачі дослідження. *Мета* дисертаційної роботи полягає в тому, щоб на основі комплексного аналізу теоретичних напрацювань, положень чинного законодавства України та практики його застосування визначити правову природу й сутність ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання; окреслити тенденції та виявити недоліки категоріального, нормативного, інституційного й інструментального складників адміністративно-правового забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні; сформулювати науково обґрунтовані висновки, теоретичні положення та практичні рекомендації, спрямовані на підвищення результативності й ефективності механізму розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм.

Для досягнення цієї мети в роботі необхідно послідовно вирішити такі основні *задачі*:

- охарактеризувати наукові підходи до поняття, правової природи та класифікації ДТП в доктрині адміністративного права;
- визначити методологію дослідження ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання;
- систематизувати історіографію дослідження проблематики ДТП в юридичній науці;
- описати історію становлення й розвитку організаційно-правових засад забезпечення безпеки дорожнього руху в історії людства;
- проаналізувати вплив дорожньо-транспортних пригод на економіку держави та встановити зв'язки між динамікою ДТП й економічними процесами;
- охарактеризувати стратегію забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні та план її реалізації;
- систематизувати міжнародно-правові, законодавчі та адміністративно-правові засади функціонування механізму забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні;
- узагальнити адміністративну практику фіксації, оформлення, розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм в Україні;
- визначити особливості судового розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення;
- охарактеризувати зарубіжний досвід адміністративно-правового регулювання розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм;
- виділити актуальні та проблемні питання забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні;
- визначити перспективні напрями вдосконалення національного законодавства та юридичної практики у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху з метою профілактики ДТП та запобігання їм, а також забезпечення

ефективного адміністративного розслідування справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Об'єктом дослідження є врегульовані нормами адміністративного та адміністративно-деліктного права суспільні відносини у сфері розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм.

Предметом дослідження є ДТП як об'єкт адміністративно-правового регулювання.

Методи дослідження. У ході дисертаційного дослідження використано систему філософських, загальнонаукових та спеціально-юридичних методів дослідження, а також історико-правовий, антропоцентричний, цивілізаційний, синергетичний наукові підходи, які дали змогу дослідити правову природу ДТП та визначити основні й інноваційні правові засоби забезпечення безпеки дорожнього руху.

Так, для характеристики наукових підходів до поняття та класифікації ДТП в доктрині адміністративного права використано прийоми логічного методу, системний і структурно-функціональний методи, формально-юридичний метод як похідний від аксіоматичного методу дослідження (підрозділ 1.1). З метою визначення методології дослідження ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання використано закони та прийоми діалектики, системний метод і прийоми логічного методу (підрозділ 1.2). Для систематизації історіографії дослідження проблематики ДТП в юридичній науці використано історико-правовий порівняльний підхід, закони діалектики та системний метод (підрозділ 1.3).

З метою дослідження історії становлення й розвитку організаційно-правових засад забезпечення безпеки дорожнього руху в історії людства використано закони та прийоми діалектики, прийоми логічного методу, історико-правовий, порівняльний та цивілізаційний підходи (підрозділ 2.1). Для аналізу взаємовпливу та зв'язків між дорожньо-транспортними пригодами й економікою держави використано системний і структурно-функціональний методи, синергетичний підхід та метод юридичної статистики (підрозділ 2.2). Для характеристики стратегії забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні та плану її реалізації використано прийоми логічного методу, системний і структурно-функціональний методи (підрозділ 2.3).

З метою систематизації міжнародно-правових, законодавчих та адміністративно-правових засад функціонування механізму забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні використано системний метод, прийоми логічного методу, формально-юридичний метод та метод юридичного моделювання (підрозділ 3.1). Для узагальнення адміністративної практики фіксації, оформлення, розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм в Україні використано метод юридичної статистики, системний і структурно-функціональний методи (підрозділ 3.2). Для визначення особливості судового розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення, використано прийоми логічного методу, метод юридичної статистики та системний метод (підрозділ 3.3).

З метою характеристики зарубіжного досвіду адміністративно-правового регулювання розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм використано методологію порівняльного правознавства, синергетичний та цивілізаційний наукові підходи (підрозділ 4.1). Для виокремлення актуальних і проблемних питань забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні використано закони та прийоми діалектики, прийоми логічного й соціологічного методів, системний і структурно-функціональний методи, антропоцентричний науковий підхід (підрозділ 4.2). Для визначення перспективних напрямів удосконалення національного законодавства та юридичної практики у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху з метою профілактики ДТП та запобігання їм використано прийоми логічного методу, формально-юридичний метод, метод юридичного моделювання, антропоцентричний та синергетичний наукові підходи (підрозділ 4.3).

Нормативну основу роботи становлять Конституція України, міжнародні нормативно-правові акти у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, ратифіковані Верховною Радою України, кодекси та закони України, постанови Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду та Великої Палати Верховного Суду, укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, а також відомчі нормативно-правові акти центральних органів виконавчої влади, зокрема накази Міністерства внутрішніх справ України.

Емпіричною базою дисертації є дані, акумульовані Міністерством внутрішніх справ України та Державною службою статистики України, а також правова публіцистика, довідкові та енциклопедичні видання, матеріали актуальних і репрезентативних соціологічних досліджень тощо.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших у юридичній науці комплексних досліджень ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання, у якому не лише розкрито особливості адміністративно-правового забезпечення розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм, а й наведено ґрунтовний аналіз теоретичних і методологічних засад побудови та функціонування механізму забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду й міжнародних стандартів. Унаслідок здійсненого дослідження сформульовано низку положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем, зокрема:

у перше:

– сформульовано авторське визначення дорожньо-транспортної пригоди як об'єкта адміністративно-правового регулювання, під якою варто розуміти подію (негативне соціальне явище, що вирізняється підвищеним рівнем суспільної шкідливості), яка сталася під час руху хоча б одного транспортного засобу та є наслідком порушення правил дорожнього руху або порушення правил, норм і стандартів у процесі утримання автомобільних доріг і вулиць, невжиття заходів щодо своєчасної заборони чи обмеження руху або позначення на автомобільних дорогах і вулицях місць провадження робіт, а також унаслідок якої було завдано матеріальних збитків (пошкоджено транспортні засоби, вантаж, дорожню інфраструктуру чи інше майно) та/або потерпілі отримали легкі тілесні ушкодження;

– запропоновано класифікувати ДТП залежно від причини та за ступенем поширеності на такі види: ДТП, що стали результатом перевищення швидкості руху (найбільш поширений різновид ДТП, що призводить до зіткнення транспортних засобів або наїзду на пішоходів чи перешкоди); ДТП, що стали результатом порушення правил маневрування (другий за поширеністю різновид ДТП); ДТП, що стали результатом недотримання дистанції або порушення правил проїзду перехрестя (третій і четвертий за поширеністю різновиди ДТП); ДТП, що стали наслідком порушення правил проїзду пішохідних переходів (п'ята позиція в «рейтингу» ДТП за поширеністю); ДТП, що стали наслідком керування транспортним засобом у нетверезому стані (шоста позиція за частотністю); ДТП, що стали результатом виїзду на смугу зустрічного руху транспорту (сьома позиція за частотністю). Резюмовано, що наведена класифікація ДТП та їх фактичний рейтинг за поширеністю дають можливість побачити ті прогалини в законодавстві, які потребують першочергового адміністративно-правового врегулювання;

– обґрунтовано необхідність удосконалення юридичної конструкції гіпотези, диспозиції та санкції ст. 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення, зокрема запропоновано доповнити ст. 124 Кодексу України про адміністративні правопорушення частиною другою, у якій будуть передбачені такі кваліфікуючі ознаки, як вчинення зазначеного правопорушення повторно протягом року, порушення правил дорожнього руху, що спричинило легкі тілесні ушкодження іншим учасникам дорожнього руху. Відповідно, у санкції частини другої пропонується встановити посилену адміністративну відповідальність за вчинення зазначеного правопорушення за наявності кваліфікуючих ознак – штраф у розмірі не менше п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від трьох до десяти років;

– запропоновано прийняти нову редакцію Правил дорожнього руху, у яких окремий розділ буде присвячений інноваційним засобам профілактики ДТП та запобігання їм, а саме: автоматизованим системам керування дорожнім рухом, автоматичним обмежувачам швидкості руху, системам розпізнавання обличчя водіїв та інших учасників дорожнього руху (частоті й щільності їх розміщення, вимогам до технічних характеристик, обслуговування, порядку зняття та зберігання інформації тощо), засобам розділення смуг руху (амортизаційним тросам, щитам, гумовим стовпчикам тощо), механічним обмеженням швидкості транспортних засобів (штучним пагорбам, дорожнім нерівностям («лежачі поліцейські») тощо), а також автоматизованим системам перекриття дорожнього руху на перехрестях (висувним огорожам, бар'єрам, боллардам (висувні стовпи), які автоматично перекривають дорогу, коли виникає аварійна ситуація або вмикається заборонний (червоний) сигнал світлофора);

– запропоновано розробити та прийняти Закон України «Про використання технології штучного інтелекту у сфері правоохоронної діяльності та оборони», яким буде врегульовано, зокрема, використання технології штучного інтелекту у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху;

удосконалено:

– методологічні засади дослідження ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання, які запропоновано доповнити такими науковими підходами, як антропоцентричний, цивілізаційний, синергетичний, що дасть змогу врахувати всі об'єктивні й суб'єктивні фактори (причини) зростання кількості ДТП та сформулювати пропозиції щодо подолання цієї негативної тенденції;

– систему основних напрямів та способів реформування системи служб безпеки дорожнього руху, ключовим засобом удосконалення діяльності яких названо подальшу автоматизацію та інформатизацію (цифровізацію) у процесі забезпечення безпеки дорожнього руху – упровадження автоматизованих систем керування дорожнім рухом із використанням технології штучного інтелекту;

– положення про адміністративно-правові засоби розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм, у зв'язку із чим запропоновано внести зміни до чинного Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо детальної правової регламентації процесу адміністративного розслідування правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху (за аналогією з деталізованою правовою регламентацією досудового розслідування кримінальних правопорушень);

– узагальнення судової та адміністративної практики у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, включно з аналізом правових висновків Великої Палати Верховного Суду, а також відповідної практики Європейського суду з прав людини;

набули подальшого розвитку:

– узагальнення досвіду теоретико-методологічного та адміністративно-правового забезпечення безпеки дорожнього руху в зарубіжних країнах, серед яких особливу увагу приділено позитивному досвіду Сполучених Штатів Америки, Японської Держави, Китайської Народної Республіки та країн Європейського Союзу, оскільки системи забезпечення безпеки дорожнього руху в них демонструють високий рівень організації (адміністративно-правового забезпечення), автоматизації (цифровізації) та відповідності міжнародним стандартам;

– систематизація історіографії дослідження проблематики ДТП в доктрині адміністративного права з метою впорядкування доктринальної основи для формулювання конкретних науково обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення чинного адміністративного та адміністративно-деліктного законодавства, а також адміністративної практики розслідування, профілактики ДТП і запобігання їм з обґрунтуванням необхідності внесення відповідних змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Правил дорожнього руху;

– науково обґрунтовані положення щодо необхідності посилення адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення, яка встановлює відповідальність за перевищення визначених обмежень швидкості руху транспортних засобів більше ніж на п'ятдесят кілометрів на годину (що є однією з найбільш поширених причин ДТП); зокрема, з метою належного правовиховного та превентивного впливу на правосвідомість водіїв пропонується збільшити розмір

штрафу за вчинення зазначеного адміністративного правопорушення зі ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

– пропозиції щодо криміналізації правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, передбачених ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення; зокрема, за керування транспортним засобом у стані сп'яніння, незалежно від настання чи ненастання суспільно небезпечних наслідків, доцільно встановити кримінальну відповідальність. Крім того, відповідне кримінальне правопорушення доцільно віднести до категорії злочинів (а не кримінальних проступків) з можливістю призначення винній особі покарання у вигляді позбавлення волі на певний строк, причому санкція має бути безальтернативною з метою дієвого впливу на правосвідомість учасників дорожнього руху.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані в дисертаційному дослідженні доктринальні положення, узагальнення, науково обґрунтовані висновки та пропозиції мають загальнотеоретичне й прикладне значення для доктрини адміністративного права, законотворчої і нормотворчої діяльності та юридичної практики у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, розслідування, профілактики ДТП та запобігання їм. Результати дослідження може бути використано в таких напрямках:

– *науково-дослідній сфері* – для розроблення актуальних напрямів удосконалення теоретико-методологічних і правових засад функціонування механізму забезпечення безпеки дорожнього руху, класифікації та деталізації адміністративно-правових та інших засобів розслідування, профілактики ДТП й запобігання їм, а також для вивчення відповідних правових механізмів на загальнотеоретичному рівні й у межах інших галузей права;

– *правотворчій діяльності* – для розроблення пропозицій щодо внесення змін до чинного Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також розроблення та прийняття нової редакції Правил дорожнього руху;

– *правозастосовній діяльності* – для поліпшення й удосконалення практики забезпечення безпеки дорожнього руху, а також адміністративної практики профілактики ДТП та запобігання їм у діяльності органів публічної адміністрації в особі Національної поліції України та служб безпеки дорожнього руху;

– *навчальному процесі* – для підготовки підручників, посібників та інших навчально-методичних матеріалів зі спеціальностей «Адміністративне право», «Адміністративно-процесуальне право України», «Судові та правоохоронні органи України», а також під час викладання відповідних дисциплін.

Особистий внесок здобувача. Основні положення й висновки дисертації розроблено автором самостійно з використанням новітніх досягнень вітчизняної науки адміністративного права та робіт зарубіжних учених-адміністративістів. Усі положення й висновки, викладені в дисертації, ґрунтуються на власних дослідженнях автора. За результатами дослідження опубліковано монографію «Дорожньо-транспортна пригода як об'єкт адміністративно-правового регулювання» (2023 р.).

Апробація результатів дослідження. Основні теоретичні положення, висновки та пропозиції, що містяться в роботі, оприлюднені на 10 науково-

практичних конференціях, зокрема: «Legal science, legislation and law enforcement: traditions and new European approaches» (м. Влоцлавек, Польща, 2023 р.); «Восьмі Таврійські юридичні наукові читання» (м. Київ, 2023 р.); «European potential for the development of legal science, legislation and law enforcement practice» (м. Влоцлавек, Польща, 2023 р.); «Право як ефективний суспільний регулятор» (м. Львів, 2022 р.); «Актуальні проблеми реформування системи законодавства України» (м. Запоріжжя, 2022 р.); «Юридичні науки: проблеми та перспективи» (м. Запоріжжя, 2023 р.); «Актуальні проблеми протидії корупції в Україні в умовах воєнного стану» (м. Рівне, 2023 р.); «Держава і право в умовах глобалізації: реалії та перспективи» (м. Дніпро, 2022 р.); «Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу: реалії та перспективи» (м. Запоріжжя, 2023 р.); «Верховенство права у процесі державотворення та захисту прав людини в Україні» (м. Одеса, 2022 р.).

Публікації. Основні положення роботи знайшли відображення в 1 одноосібній монографії, 21 науковій статті, з яких 3 статті опубліковані в наукових зарубіжних виданнях, що включені до наукометричних баз Scopus і Web of Science, та 18 статей – у періодичних виданнях України, що визнані як фахові з юридичних дисциплін, а також у 10 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Монографії, підручники та навчальні посібники:

1. Анохін А.М. Дорожньо-транспортна пригода як об'єкт адміністративно-правового регулювання : монографія. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2023. 302 с.

Наукові статті:

2. Анохін А.М. Зарубіжний досвід забезпечення безпеки дорожнього руху та профілактики дорожньо-транспортних пригод. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 10. С. 809–813. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-10/204>.

3. Анохін А.М., Пустовий О.О. Актуальні напрями удосконалення адміністративно-правового регулювання профілактики, фіксації та розслідування ДТП. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2023. № 1. С. 85–91. DOI: <https://doi.org/10.32782/39221435>.

4. Анохін А.М. Адміністративно-правові та інші засоби профілактики ДТП в США та країнах ЄС: позитивний досвід для України. *Право та державне управління*. 2022. № 4. С. 235–242. DOI: <https://doi.org/10.32840/pdu.2022.4.33>.

5. Анохін А.М. Характеристика складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП: питання теорії та практики. *Київський часопис права*. 2023. № 2. С. 113–120. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2023.2.14>.

6. Анохін А.М., Пустовий О.О. Особливості судового розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 124 КУпАП. *Юридичний бюлетень*. 2023. № 29. С. 159–168. DOI: <https://doi.org/10.32850/LB2414-4207.2023.29.17>.

7. Анохін А.М. Методологічні засади дослідження ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2023. № 1. С. 62–68. DOI: <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.1.11>.

8. Анохін А.М. Основні правила та принципи провадження у справах про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 124 КУпАП. *Держава та регіони. Серія «Право»*. 2023. № 3. С. 59–66. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2023.3.10>.

9. Анохін А.М. Дорожньо-транспортна пригода як об'єкт адміністративно-правового регулювання: питання теорії та практики. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 7. С. 226–230. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-7/51>.

10. Анохін А.М., Пустовий О.О. Історіографічний аналіз проблематики ДТП як об'єкту адміністративно-правового регулювання. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2023. № 2. С. 3–10. DOI: <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.2.1>.

11. Анохін А.М. Адміністративно-правовий механізм запобігання та розслідування ДТП. *Юридичний вісник*. 2023. № 3. С. 278–286. DOI: <https://doi.org/10.32782/yuv.v3.2023.34>.

12. Анохін А.М. Адміністративно-правові засоби профілактики та запобігання ДТП в країнах Близького та Далекого Сходу. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 8. С. 262–265. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-8/60>.

13. Анохін А.М. Національна парадигма забезпечення безпеки дорожнього руху: адміністративно-правовий аспект. *Правова позиція*. 2022. № 4(37). С. 288–293. DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2022-4.55>.

14. Анохін А.М. Міжнародно-правове регулювання профілактики та запобігання ДТП. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія «Юридичні науки»*. 2022. Т. 33(72). № 4. С. 51–57. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2022.4/08>.

15. Анохін А.М. Співвідношення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, із суміжними деліктами: питання теорії і практики. *Право і суспільство*. 2023. № 3. С. 360–367. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.3.54>.

16. Анохін А.М. Адміністративно-правові засоби формування правосвідомості та правової культури учасників дорожнього руху з метою профілактики ДТП. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2023. № 3. С. 66–72. DOI: <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.3.11>.

17. Анохін А.М. Напрями удосконалення адміністративного законодавства у сфері правового регулювання дорожнього руху та забезпечення його безпеки. *Правові новели*. 2022. № 17. С. 221–228. DOI: <https://doi.org/10.32782/ln.2022.17.30>.

18. Анохін А.М. Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації, які забезпечують безпеку дорожнього руху. *Правові новели*. 2023. № 20. С. 279–287. DOI: <https://doi.org/10.32782/ln.2023.20.39>.

19. Анохін А.М. Інноваційні засоби запобігання ДТП: адміністративно-правове регулювання та реалізація на практиці. *Держава та регіони. Серія «Право»*. 2023. № 2. С. 298–304. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2023.2.52>.

20. Anokhin A., Vaida T., Siur N. Economic and legal means of preventing road accidents in foreign countries. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2023. Vol. 9. № 3. P. 49–55. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2023-9-3-49-55>.

21. Anokhin A., Holovko K., Mul S. Road accidents and the national economy: legal analysis. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2023. Vol. 9. № 2. P. 48–54. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2023-9-2-48-54>.

22. Belinska L., Anokhin A. The periodical “Wiadomości Klubowe Krakowskiego Klubu Automobilowego” (1929–1939) as a historical source. *Східноєвропейський історичний вісник = East European Historical Bulletin*. 2023. № 28. С. 143–158. DOI: 10.24919/2519-058X.28.287540.

Тези доповідей і наукових повідомлень:

23. Анохін А.М. Актуальні питання профілактики та розслідування ДТП в Україні. *Legal science, legislation and law enforcement: traditions and new European approaches* : International scientific conference proceedings, Wloclawek, Republic of Poland, May 29–30, 2023. Riga, Latvia : Publishing House “Baltija Publishing”, 2023. P. 61–65.

24. Анохін А.М. Використання результатів відеофіксації ДТП з метою їх ефективного та об’єктивного адміністративного розслідування. *Восьмі Таврійські юридичні наукові читання* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 16–17 червня 2023 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 89–92.

25. Анохін А.М. Судова практика розгляду справ про правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. *European potential for the development of legal science, legislation and law enforcement practice* : International scientific conference proceedings, Wloclawek, Republic of Poland, August 2–3, 2023. Riga, Latvia : Publishing House “Baltija Publishing”, 2023. P. 73–76.

26. Анохін А.М. Особливості оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху у випадку ДТП. *Право як ефективний суспільний регулятор* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Львів, 18–19 лютого 2022 р. Львів : Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив», 2022. С. 48–51.

27. Анохін А.М. Посилення адміністративної відповідальності та криміналізація правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. *Актуальні проблеми реформування системи законодавства України* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 28–29 січня 2022 р. Запоріжжя : Запорізька міська громадська організація «Істина», 2022. С. 50–52.

28. Анохін А.М. Суб’єкт та суб’єктивна сторона адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП: питання теорії та практики. *Юридичні науки: проблеми та перспективи* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 24–25 лютого 2023 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 311–314.

29. Анохін А.М. Адміністративно-правові засоби профілактики, запобігання та адміністративного розслідування ДТП. *Актуальні проблеми протидії корупції в Україні в умовах воєнного стану* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Рівне, 14 березня 2023 р. / Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем’янчука. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 179–183.

30. Анохін А.М. Профілактика та запобігання ДТП в Японській Державі: позитивний приклад для України. *Держава і право в умовах глобалізації: реалії та*

перспективи : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпро, 4–5 лютого 2022 р. Дніпро : ГО «Правовий світ», 2022. С. 40–43.

31. Анохін А.М. Техніко-юридичні норми як інструмент профілактики та запобігання ДТП. *Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу: реалії та перспективи* : всеукраїнська науково-практична конференція, м. Запоріжжя, 18 травня 2023 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2023. С. 187–190.

32. Анохін А.М. Класифікація ДТП та адміністративно-правові засоби їх профілактики. *Верховенство права у процесі державотворення та захисту прав людини в Україні* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Одеса, 11–12 лютого 2022 р. Одеса : ГО «Причорноморська фундація права», 2022. С. 50–53.

Характеристика особистості здобувача.

Анохін Андрій Миколайович народився 10 лютого 1977 року в м. Кишинів (Молдова).

У 2010 році закінчив Київський національний університет внутрішніх справ за спеціальністю «Правознавство» та здобув кваліфікацію юриста.

У 2013 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність на тему: «Предмет доказування у кримінальних провадженнях про дорожньо-транспортні пригоди».

З червня 1998 року по червень 2000 року працював менеджером представництва фірми «Дабл ю Джей Грейн Лтд».

З червня 2000 року по лютий 2001 року обіймав посаду менеджера представництва фірми «Дабл ю Джей Грейн Лтд».

З березня 2001 року жовтень 2002 року працював менеджером Товариства з обмеженою відповідальністю «Дабл ю Джей Юкрейн Лтд».

З жовтня 2002 року по липень 2003 року обіймав посаду менеджера представництва фірми «Дабл ю Джей Грейн Лтд».

Із серпня 2003 року по серпень 2005 року працював фахівцем з маркетингу Товариства з обмеженою відповідальністю «Грейн Інформ».

Із серпня 2005 року по січень 2006 року тимчасово не працював.

Із січня 2006 року по жовтень 2006 року був оперуповноваженим 2-го відділу візуального спостереження Управління оперативної служби при Головному управлінні МВС України в м. Києві.

З жовтня 2006 року по листопад 2007 року працював інспектором відділу оформлення дорожньо-транспортних пригод, підпорядкованого УДАІ Головного управління МВС України в м. Києві.

З листопада 2007 року по серпень 2011 року обіймав посаду старшого інспектора відділення оформлення матеріалів дорожньо-транспортних пригод та дізнання відділу ДАІ Голосіївського району, підпорядкованого УДАІ Головного управління МВС України в м. Києві.

Із серпня 2011 року по липень 2013 року був інспектором сектора оформлення матеріалів дорожньо-транспортних пригод та дізнання відділу ДАІ Голосіївського районного управління Головного управління МВС України в м. Києві.

З липня 2013 року по жовтень 2014 року працював суддею Козелецького районного суду Чернігівської області.

З жовтня 2014 року по березень 2015 року був заступником голови Козелецького районного суду Чернігівської області.

З березня 2015 року по грудень 2017 року працював суддею Козелецького районного суду Чернігівської області.

З грудня 2017 року по березень 2018 року був суддею Оболонського районного суду м. Києва.

З березня 2018 року по січень 2020 року працював суддею Козелецького районного суду Чернігівської області.

Із січня 2020 року теперішній час – суддя Подільського районного суду м. Києва.

ПОСТАНОВА КАФЕДРИ:

1. За актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованості, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Анохіна Андрія Миколайовича відповідає вимогам Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України.

2. Висновок щодо дисертації Анохіна Андрія Миколайовича на тему «Дорожньо-транспортна пригода як об'єкт адміністративно-правового регулювання» затвердити.

3. Зміст дисертації Анохіна Андрія Миколайовича на тему «Дорожньо-транспортна пригода як об'єкт адміністративно-правового регулювання», представленої на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук, відповідає спеціальності 12.00.07 – «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право», оскільки в ній наведено теоретичне узагальнення та нове вирішення наукової проблеми – вдосконалення теоретико-методологічних та організаційно-правових засад розслідування, профілактики ДТП як об'єкта адміністративно-правового регулювання та запобігання дорожньо-транспортним пригодам.

4. Рекомендувати названу дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук до розгляду у спеціалізованій вченій раді Д 17.051.07 Запорізького національного університету.

Підсумки голосування: «за» – 14
«проти» – 0
«утрималися» – 0

Головуючий:

д.ю.н., професор,
завідувач кафедри
конституційного та адміністративного права
Запорізького національного університету

В.К. Колпаков

Секретар:

к.ю.н., доцент,
доцент кафедри адміністративного та господарського права
Запорізького національного університету

Ш.Н. Гаджієва